KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TPI

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

TALLINNA POLÜTEHNIK

Nr. 12 (818) Reedel, 9. aprillil 1976 XXVII AASTAKÄIK

11. aprillil valime rahvakohtunikke

Ülehomme toimuvad rahvakohtunike valimised on erilised sellepoolest, et nad on ajal, mil kogu nõukogude rahvas alustas hoogsat X viisaastaku ülesannete lahendamist. Nõukogude kohtu ülesandeks on ka edaspidi kasvatada kodanikes vajadust järgida sotsialistliku seaduslikkuse printsiipe, võidelda igasuguste õiguserikkumiste vastu, aidata kaasa sellele, et õiguspärane käitumine oleks igale kodanikule harjumus.

NLKP XXV kongressil rõhutas L. I. Brežnev: «Mida kõrgemale tasemele jõuab meie ühiskond oma arengus, seda talumatumaks muutuvad ikka veel esinevad kõrvalekaldumised sotsialistlikest kõlblusnormidest. Ahnitsemine, eraomanduslikud tendentsid, huligaansus, bürokratism ja ükskõiksus inimeste vastu ei sobi kokku meie ühiskonna olemusega. Võitluses sääraste nähtustega tuleb täiel määral kasutada nii töökollektiivi arvamust, kriitilist trükisõna ja veenmismeetodeid kui ka seaduse jõudu — kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid» (L. I. Brežnev. NLKP Keskkomitee aruanne ning partei järjekordsed ülesanded sise- ja välispoliitika valdkonnas. Tallinn, 1976, lk. 90). Sellega määratakse ka kohtu tegevuse põhisuunad: arendada senisest rohkem sidemeid töökollektiividega, õigusnormide rikkujate suhtes hukkamõistva õhkkonna loomisel kasutada massikommunikatsiooni vahendeid, põhilise ümberkasvatamise vahendina kohaldada veenmismeetodit, kuid samuti muid seaduslikke vahendeid, sealhulgas riiklikku sundi karistusena ühiskonnale enamohtlike õiguserikkumiste toimepanemise eest.

Kohtunik peab olema humaanne, oskama inimestele individuaalselt läheneda, mõistma nende käitumise põhjusi, omama oskust näha igas toimiku kaante vahele surutus mitte «kohtuasja», vaid elavaid inimesi kõigi nende emotsioonide, püüete, puuduste ja positiivsete omadustega.

Kohtunik on inimene, kes, püüdes mõista inimeste käitumise olemust ja selle liikumapanevad jõude, saab paratamatult osa nende isikute emotsioonidest, peab aga maha suruma oma emotsioond. Kohtunik on inimene, kes, mõistes sügavalt oma professionaalset ülesannet ja kohta sotsialistliku seaduslikkuse kindlustamise üldises süsteemis, omades sügavat sisemist kultuuri ja korrektsust suhtlemises inimestega, täidab omakasupüüdmatult juristi- ja kodanikukohust ühiskondlike suhete selles valdkonnas, kus ülekaalus on negatiivsed emotsioonid.

Kohtunikuks saab olla see, kelle tööpäev ei lõpe toimikukaante sulgemisega, vaid jätkub pideva õppimise, enesekasvatuse ja mõttetööga. Kohtunikuks ei sünnita, selleks valitakse. Seadustesse lugupidav ja õiguserikkumistesse leppimatu suhtumine, oskus mitte olla mõjutatav, õiglustunne ja tõearmastus, heatahtlik suhtumine inimesse, kriitilise ja enesekriitilise suhtumise arendamine, oskus mitmesugustes elusituatsioonides tekkivais vastuoludes ja kahtlustes lahendusi leida, oskus eraldada tõde valest ja poolvalest, karistuse määramisel aga karmust julmusest ja paljud muud omadused on lahutamatud kohtuniku igapäevases tegevuses.

Tähtsad on kohtunike sidemed kollektiividega. Kohtunikud võtavad töötajate õiguskasvatusest osa loengute, vestluste jms. kaudu, esinevad aruannetega neid valinud kollektiivides.

Seoses eelolevate rahvakohtunike valimistega on ka TPI valijate klubi korraldanud mitmeid kohtumisi juristidega, loenguid ja muid üritusi. Nii kohtusid üliõpilased 18. märtsil Tallinna linna prokuröri asetäitja sm. Muguga ja Tallinna Oktoobri rajooni rahvakohtuniku sm. Söördiga. Meie rajooni rahvakohtuniku kandidaatidega kohtuti ka 31. märtsil.

Huvipakkuvad olid teisedki märtsikuus toimunud loengud: Eesti NSV rahvamajanduse arengu perspektiividest aastail 1976—1980, peronismi olemusest. 1. aprillil räägiti Palestiina osariikluse probleemidest, eile diplomaatia telgitagustest. Valijate klubi ettevõtmisel kohtuti 5. aprillil Tallinna Linna TSN Täitevkomitee esimehe asetäitja sm. O. Sapožniniga.

POIGO NUUMA

PRESS·TPI

KUIDAS JA MILLEST KIRJUTADA

oma ajalehele, seda arutasid aprillikuu esimesel päeval Pressiklubi liikmed. Millised teemad huvitavad tudengkonda kõige enam? kas kirjutise sisu või autor? missugune žanr on üliõpilaslehele kõige kohasem, kas probleemartikkel või puhas informatsioon? miks mõni võimekas kirjutaja varju kipub jääma? miks on kõrgkooli ajalehe materjalid tihtipeale liigitatavad vaid kahte kategooriasse: see on üliõpilastele, see õppejõududele? miks mõni leht kaob müügilt samal või järgmisel päeval, teine aga «peab vastu» terve nädala? mis on kriitika — kas muidu virisemine, subjektiivne nurisemine või siiski objektiivne asjassesuhtumine?

Ega kõik küsimused vastust saanudki. 15. aprillil jätkame.

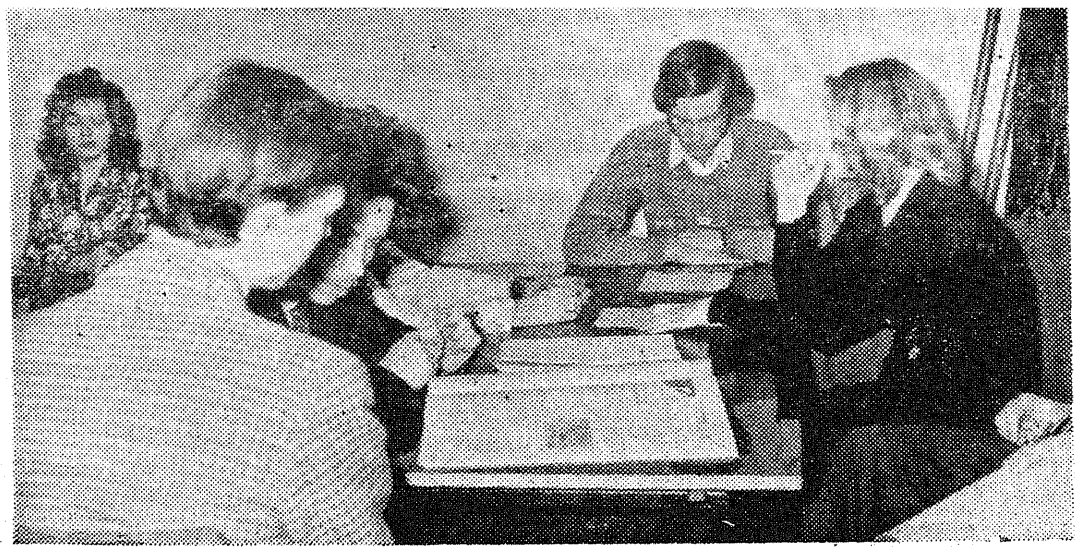

Jurist annab õigusnõu

P. NUUMA VASTAB KA PAARILE TALLE ESITATUD KÜSIMUSELE.

Üliõpilase O. K. küsimusele «Kas väljamõistetud alimentide määra on võimalik vähendada, kui ülalpidamist vajavad mitmed lapsed?» vastuseks.

Vanemad on kohustatud kasvatama ja andma materiaalset toetust oma alaealistele lastele. Alimentide suurus on kindlaks määratud Eesti NSV abielu- ja perekonnakoodeksi § 83 sätetega, mille kohaselt kuulub vanemailt väljamõistmisele veerand ühe lapse, kolmandik kahe lapse ja pool kolme ja enama lapse kasuks vanema töötasust, stipendiumist jmt., kui nad vabatahtlikult lapse kasvatamiseks toetust ei anna.

Kui mitmele eri emade lapsele on mitme kohtuotsusega alimendid välja mõistetud, võib tekkida olukord, kus kogumis on suurem osa töötasust välja mõistetud, kui seadus ette näeb. Näiteks veerand pluss veerand, s. o. pool kahele lapsele kahe erineva otsusega. Kuna seadus näeb ette, et kahele lapsele on vanem kohustatud andma toetust kolmandiku oma tuludest, on tal õigus esitada hagi alimentide määra vähendamiseks mõlema alimendi saaja elukohajärgsele rahvakohtule. Sel juhul pool maksmisele kuuluvast töötasu osast jagatakse mõlema lapse vahel ning kummalegi mõistetakse välja kuuendik alimente maksva vanema tuludest kuni ühe neist täisealiseks saamiseni ja sealt edasi veerand kuni teise lapse täisealiseks saamiseni.

Neil juhtudel, kui alimente maksval vanemal on ülalpidamisel teisi vähemkindlustatud ülalpeetavaid, võib ta esitada samuti hagi väljamõistetud alimentide osa vähendamiseks alimente saava isiku elukohajärgsele rahvakohtule. Arvestamisele kuulub vaid alimente maksva isiku töötasu, mitte alimente saava isiku ega alimente maksva isiku teiste perekonnaliikmete töötasud.

Alimente saava ja alimente maksva vanema teiste alaealiste laste materiaalse kindlustatuse võrdlemiseks tuleb alimentide määra vähendamist taotleva vanema töötasu osa, mis on järele jäänud pärast alimentide kinnipidamist, jagada isikute arvuga, kellel on õigus saada alimente, neile kaasa arvatuna ka alimentide vähendamist taotleja. Kui osad osutuvad võrdseks või suuremaks, kui lahuselavale lapsele arvestatav, siis alimentide määra vähendamise hagi rahuldamisele ei kuulu.

Alimentide määra võidakse ka vähendada, kui vanem, kellelt alimendid on välja mõistetud, muutub I või II grupi invaliidiks ja tema materiaalne olukord halveneb, või kui alimente saavad lapsed töötavad ja saavad küllaldast töötasu.

* * *

«Milliseid nõuandeid esitatakse rahvakohtuniku kandidaadile?»

Rahvakohtuniku kandidaadiks esitatud isik peab olema NSV Liidu kodanik. Ta peab omama valimisõigust ning rahvakohtuniku valimise päevaks olema vähemalt 25 aastat vana.

Rahvakohtuniku tööks on nõutav samuti juriidiline haridus ning ühiskondlik-poliitilise töö kogemused.

Kohtunik peab omama arenenud õiglustunnet, loogilist mõtlemist, liigse kahtlustamiseta kriitilist meelt, täpset eneseväljendamise võimet sõnas ja kirjas, oskust kuulata ja näha (mis ei ole identne kuulmise ja nägemisega), tundma seadusi ja oskama neid kohaldada, olema viisakas ja taktitundeline, arenenud distsipliinitundega ja enesevalitsemise võimega ning keerulistes situatsioonides külmavereline, oskama üldistada ja hinnata paljusid asjaolusid kogumis. Ta peab kogu oma olemuse ja käitumisega sisendama asjaosalistele usaldust ning lugupidamist kohtu ja seaduste vastu. Omadusi ja oskusi on veelgi, ilma milleta kohtuniku funktsioonides olev isik jääb vaid ametnikuks, mitte kohtunikuks selle sõna kõige sügavamas tähenduses.

ÜHISELAMUTE KONKURSS-ÜLEVAATUSE TULEMUSTEST

Ühiselamute konkurss-ülevaatusel autasustati parimaid tulemusi saavutanud ühiselamuid Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee aukirjaga ning määrati rahalised preemiad.

Kõrgemate koolide grupis olid parimad:

TPI ühiselamu nr. 3 — II koht koos rahalise preemiaga 250 rubla, TRÜ ühiselamu Pälsoni t. 14 — II koht ja rahaline preemia 250 rubla, TPedI ühiselamu — III koht ja rahaline preemia 150 rubla.

Preemiad on mõeldud kultuur-massilise kasvatustöö läbiviimiseks.

„SEIE SAAGO LENN!“

... nii öelnud sadakond aastat tagasi keegi kõhetu mees Mustamäe nõlval seistes. Mees, kellest rahvasuu seda lugu kõneleb, oli Jälgimäe mõisa ja Nõmme ala maade omanik Nicolai von Glehn. Oma uueks eluasemeks valis ta Mustamäe eendi, millelt avanes avar väljavaade Tallinnale. 1886. aastal valmis Glehni enda projekti järgi ehitatud šveitsi stiilis loss. Selle kõrvale rajas ta palmimaja, vaatetorni ja pargi. Park sai tallinlaste üheks meelispuhkepaigaks. 1918. aastal lahkus Glehnide perekond Eestist ja loss jäi saatuse hooleks.

1965. aastal tegi TPI akadeemiline meeskoor ettepaneku taastada loss TPI üliõpilasklubide tarbeks. 1966. aastal algas vanade varemete puhastamine risust. Algul pidurdas tööd rahaliste vahendite ja tööjõu nappus. Pikapeale kõik laabus ja töö sai täie hoo. 1975. aastal teostati töid 60 tuhande rubla eest ja käesoleva aasta esimese kahe kuu jooksul 11 tuhande rubla eest. Plaanis on ehitus lõpetada selle aasta jooksul. Taastatud loss on kindlasti üpris omanäoline üliõpilasklubi.

Oma panuse lossi taastamisel on andnud TPI meeskoori liikmed, kes on teinud ehitusel sadu töötunde ühiskondlikus korras. Lossi ja teda ümbritseva pargi heakorrastamisel saaksid kaasa aidata kõik tudengid. Pakub ju tulevane klubi õdusaid õhtuid kõigile, miks me ei peaks siis kaasa lööma hoogtööpäevadel!

MEELIS PÄÄRO
LR-41

Kevad on ka aruandluse aeg

24.—26. märtsini kestis TPI üliõpilaste 28. teaduslik konverents. ÜTÜ nõukogu esimehelt dots. kt. tehnikakandidaat Milvi Loitvelt saime mõned arvud, mis möödunud konverentsi iseloomustavad.

Sektsioone oli 30. 56 istungi jooksul peeti 395 ettekannet 490 autorilt. Ettekandeid kuulas kokku 2180 inimest.

Külalistena oli esindatud 14 õppeasutust 46 tulnukaga. 52 külalisautorit esitasid 41 ettekannet. Saabunuid oli Moskvast, Tuulast, Riiast, Krasnodarist, Kaliningradist, Jerevanist, Kaunasest, Odessast, Kišinjovist jm.

Külalistele korraldati 24. märtsil instituuti tutvustav pressikonverents, mille avas rektor prof. Agu Aarna. Meie komsomoliorganisatsiooni poolt ütles tervitussõnad komsomolikomitee sekretäri asetäitja Igor Mihelson. Üliõpilaste Teadusliku Ühingu tööst rääkis Lidija Pets. kes märkis, et 93% meie üliõpilastest tegeleb teadusliku tööga. Üliõpilaste Konstrueerimisbürood tutvustas Andri Teaste.

Külalisi huvitas, kui suur osa üliõpilaste teaduslikest töödest juurutatakse tootmisse, kuidas tudengite teaduslik töö on õppetööga seotud, kuidas organiseeritud EÜE jm. probleemid, mis vestluse käigus esile kerkisid.

Kuidas meie instituudis tehtav teaduslik töö end õigustanud on, seda näitavad kõige paremini faktid: 9. viisaastakul eraldati TPI-le teaduslikuks tööks 10 miljonit rubla, mis andis juurutamisel 40 miljonit rubla efekti. Kasulikud on ka ÜTÜ konverentsid ja kohtumised teiste kõrgkoolide tudengitega — seda lisasid juba külalised.

Konverentsi viimasel päeval, 26. märtsil, toimus TPI ÜTÜ 28. konverentsi ainesektsioonide võitjatele rektori pidulik vastuvõtt. M. Loitve esitas teadusala prorektorile H. Lepiksonile raporti konverentsi tulemuste kohta. Prof. H. Lepikson esines päevakohase sõnavõtuga. Teaduskondade dekaanid esitlesid instituudi parimaid üliõpilasteadureid — esikohaomanikke ja nende juhendajaid.

Mõtetevahetus jätkus ühises peolauas. Tantsuks mängis ansambel.

POLIITÖKONOOMIA SEKTSIOONIS

TPI XXVIII üliõpilaste teadusliku konverentsi suurimaks sektsiooniks oli poliitilise ökonoomia sektsioon, kus 3 päeva jooksul kuulati ära 38 ettekannet, nendest 3 külalisesinejatelt Minskist ja Kaliningradist. Esimese istungi parimaks oli M. Kivimäe (TL-21) ettekanne «Inflatsioon tänapäeva kapitalistlikus ühiskonnas».

Teisel istungil äratas suurt huvi J. Kogani (AL-87) ettekanne teemal «Sularahata operatsioonid ja töötasu». Analüüsinud ettevõtte kogemusi töötasu väljamaksmisel hoiukassade kaasabil, jõudis ettekandja järeldusele, et elektronarvutusmasinate võidukäiguga võivad viimased tulevikus sularaha ringluse muuta sisuliselt mittevajalikuks. Hoiuraamatut asendav elektronmälu ning kaubandusettevõtete ja teeninduskeskuste aparaadid moodustavad ühtse süsteemi ning külastajal tuleks raha asemel esitada tema hoiukassa arvet šifreeriv žetoon. Ettekandja arvamus, et sularaha oleks sel juhul vajalik ainult pisiostudeks ajalehekioskist, joogiautomaadist, kutsus esile elava mõttevahetuse.

Märkimist väärib üliõpilase T. Pavlova (TR-47) ning tema teadusliku juhendaja v.-õp. N. Tšelokompetsi katse seostada referatiivne esinemine diapositiivide kasutamisega.

Kolmandal istungil esinesid majandusteaduskonna üliõpilased. Siin selgus ka sektsiooni parimaks tunnistatud ettekanne, mis valmis üliõpilaste R. Ilvese ja M. Eljase (TP-41) ühistööna.

Aukirjadega otsustati ära märkida eelpoolmainitud üliõpilasi, külalisesinejaid, samuti I. Suurmetsa (TL-41), R. Ristlaant (TP-41), L. Sergušenkovat (AA-87), N. Zubarevi (AL-87), N. Glabaid (AI-67), L. Sakkeust (TP-41) ja M. Parvet (TM-21).

KAUPO KUMM
poliitilise ökonoomia sektsiooni teaduslik juhendaja

TEEL VABARIIKLIKULE KONKURSILE

TPI üliõpilaste järjekordset teaduslike tööde konkurssi poliitilises ökonoomias võib lugeda kordaläinuks. Paljud üliõpilasteadurid suutsid esitada sisukaid ja korralikult vormistatud uurimusi, kuigi konkursi tähtaeg oli tavalisest ligi kaks kuud varasem. Juhendajaist pälvivad erilist tunnustust dots. K. Kulli ja dots. kt. M. Vabar, kelle juhendamisel valminud töid oli konkursil kõige arvukamalt. Ligi pooled auhinnalistest kohtadest määrati nende kahe õppejõu juhendatavaile, mis näitab, et tegemist polnud üksnes hea organisatsioonilise tööga, vaid ka asjatundliku sisulise juhendamisega.

Viimaste aastate konkursside tulemused näitavad ühtlasi, et poliitilise ökonoomia kateedrisse on koondunud niisugused õppejõud, kellest igaüks on võimeline juhendama üliõpilasi heal, auhinnatööde tasemel.

Võistlustöö kaalukus sõltub seega eelkõige üliõpilasteadurist endast. Selles plaanis tuleb esile tõsta õhtuse teaduskonna üliõpilaste (eriti TP-41õ) edukust.

Tähelepandav on temaatika mitmekesistumine ja uuendumine. Elavnenud on kapitalismi probleemide uurimine. Juurde on tulnud loodusliku keskkonna, sotsiaalse arengu planeerimise, tootmiskoondise teemad. Mitmed tööd on välja kasvanud üliõpilaste osavõtmisest lepinguliste uurimuste täitmisest. Põhjendatud on ka jätkuv tähelepanu tootmise efektiivsuse ja tööjõu taastootmisega seotud küsimuste läbitöötamisele. Kuna eestikeelset poliitökonoomilist kirjandust on üsna vähe, siis saavutavad tavaliselt paremaid tulemusi need üliõpilased, kes kasutavad ka venekeelseid allikaid. Ühtlasi võimaldab see käsitleda probleeme teaduse viimase sõna tasemel.

Äsjamainitud soovituse puuduliku realiseerimise kõrval nimetagem veel mõnesid tüüpilisemaid vajakajäämisi (ka kursusetöödes):

* poliitökonoomilise käsitluse tahaplaanile jäämine;
* materjali (andmete) vähene analüüs, mistõttu käsitlus muutub kirjeldavaks, referatiivseks;
* töö kokkuvõtte väheütlevus, üldsõnalisus (sissejuhatusega tullakse nüüd juba paremini toime);
* allikmaterjalide vähene osundamine (plagiaat!);
* mitmesugused vead vormistamises: sõnastuses, kirjavahemärkides, osundites, kirjanduse loetelus (sinna lülitatakse töid, mida pole kasutatud!), tabelite kujundamises jne.

Peamiseks üldiseks nimetajaks on siin lohakus (või ka juhendi ignoreerimine). Trükivigade rohkus ja vormistamise räpakus jätavad autorist ebameeldiva mulje. Konkursil aga hinnatakse ka võistlustööde vormistamise oskust! Hea skeem, tabel, valem suurendab uurimuse mõjukust. Tunnustusväärne on, et peaaegu kõikide võistlustööde autorid suutsid väga operatiivselt lülitada oma töödesse äsjalõppenud NLKP XXV kongressi materjale.

Täname konkursist osavõtjaid ning soovime neile jätkuvat edu majanduse «pildi sisse minekul». Seda nädalat, mis on jäänud vabariikliku konkursini, tuleb kasutada kõikide perspektiivsete tööde viimistlemiseks.

Teaduslike võistlustööde osas sai I auhinna ja mälestuseseme Kalju Kukk (TP-41õ, dots. K. Kulli), II auhinna ja preemia à 20 rubla said Varvara Kussova (TE-67, dots. kt. L. Toivere) ja Reet Rutus (TP-41, dots E. Loov). II auhinna ja mälestuseseme väärilisena tunnistati Endel Namsing (TP-41õ, dots. K. Kulli). III auhinna ja rahalise preemia à 15 rubla said Helle Kala (TI-41, dots. I. Soidra), Tiina Kivistik (TE-41, dots. kt. M. Vabar), Aare Renzer (TE-41, dots. R. Otsepp), Luule Sakkeus (TP-41, dots. kt. M. Pavelson). III auhinna ja mälestuseseme väärilised on Viive Niinepuu (TP-41õ, dots. kt. M. Vabar), Lembit Sooserv (TP-41õ, dots. K. Kulli), Kersti Taremäe (TR-41õ, dots. M. Randveer), Tatjana Šmakova (kaugõppeteaduskond, dots. V. Koslov).

Ära märgiti järgmiste üliõpilaste võistlustööd:

S. Abner (TE-41, dots. V. Garina), U. Betlem (TP-41õ, dots. K. Kulli), M. Juurma (TR-41, ass. K. Kerem), A. Kiik (TP-41, dots. O. Põder), M. Konsen (TP-41õ, dots. K. Kulli), K. Koolmeister (TE-41, dots. K. Kulli), R. Nokkur (TP-41õ, kt. M. Vabar), U. Norak TM-41, dots kt. M. Pavelson), K. Pauming ja H. Veide (TP-41, dots. E. Loov), T. Randväli (TP-41õ, dots. kt. M. Vabar), A. Root (TR-41, dots. Ü. Sinisalu), T. Saal (TE-41, dots. K. Kulli), H. Sirgi (TP-41õ, dots. K. Kulli), N. Sokolva (Kaugõpe, TP-III, v.-õp. K. Kumm), P. Stadnikova (Kaugõpe, TP-III, v.-õp. K. Kumm), M. Teekel (TE-41, dots. R. Otsepp), M. Terras (TP-41õ, dots. K. Kulli), E. Tulev (TE-41, dots. kt. M. Vabar).

LEONID BRUTUS
ainekomisjoni esimees

TERVISE HEAKS

Punase Risti Selts on vabatahtlik ühiskondlik massiorganisatsioon, mille põhiülesanne on elanikkonna laialdaste hulkade kaasatõmbamine tervistavate, profülaktiliste ja sanitaarkaitse abinõude rakendamisele, samuti loodusõnnetuste ja muude hädade läbi kannatada saanute abistamisele.

TPI üliõpilased, õppejõud, töötajad ja teenistujad võtavad väga aktiivselt osa Punase Risti Seltsi tegevusest ja üritustest. Käesoleval ajal on PRS TPI algorganisatsioonil 5649 liiget.

Tihedas koostöös TPI arstipunkti juhataja M. Pööriga peetakse meie kollektiivile pidevalt loenguid ja vestlusi ohtlikumate haiguste profülaktikast, samuti tervete eluviiside ja kehalise kasvatuse tähtsusest.

Kümme ühiskondlikku sanitaarinspektorit eesotsas M. Eesmaaga kontrollivad süstemaatiliselt sanitaarset olukorda meie sööklates, puhvetites, kohvikutes, ühiselamutes ja õppehoonetes.

Meie kollektiivi haigestunud liikmete abistamiseks valmistatakse igal aastal ette 60 kodust põetajat.

Abiandmiseks õnnetusjuhtumite puhul on instituudi kõigis hoonetes organiseeritud, komplekteeritud ja vajalikult varustatud kokku 98 meditsiinilise esmaabipunkti.

Koostöös instituudi tsiviilkaitse staabiga aitab PRS TPI algorganisatsioon komplekteerida ja ette valmistada uut koosseisu kuuele sanitaarsalgale. Praegu toimubki mainitud sanitaarsalkade väljaõpe.

Viimastel aastatel on meie Punase Risti Seltsi algorganisatsioon ühes TPI Komsomolikomitee ja meditsiinitöötajatega järjest rohkem tähelepanu pühendanud meie kollektiivi liikmete osavõtule doonorlusest, oma vere andmisest raskesti kannatada saanud kaaskodanike heaks. Meie üliõpilased on sellesse väga heatahtlikult ja siira abivalmidusega suhtunud.

1975. aastal andis tasuta verd 248 meie kollektiivi liiget. 1976. aastal on kuni käesoleva ajani tasuta verd andnud juba 185 meie kollektiivi liiget, neist 176 inimest 24. märtsil s. a. TPI arstipunkti juures organiseeritud doonorite päeval.

Üliõpilased Aleksander Hoolme (MA-107) ja Sergei Popov (MM-87) on juba 5 korda tasuta verd andnud ja kuuluvad autasustamisele doonori pronksmedaliga.

Järgmine TPI doonorite päev korraldatakse 7. oktoobril 1976. aastal. Vahepeal on kõigil neil, kes soovivad doonorlusest osa võtta, võimalik verd anda Vabariiklikus Vereülekande Jaamas, mille aadress on Tallinn, Lai 15 igal teisipäeval ja reedel kella 10.00—12.00.

ANTON LAUR
Punase Risti Seltsi TPI algorganisatsiooni esimees

* Sanitaarsalk on tegutsemiseks valmis.

* «Kannatanu» abistamine kahjustuskoldes.

Selle aasta lõikusest

Kui põllumeestel on kevad külviaeg, siis kõrgkoolide taidlejatele on igakevadine ülevaatus lõikuseks. Teiselt poolt aga ka külviks, sest eks siin nähtu-kuuldu on seemneks järgnevatele mõtetele ja tegudele. Nii andis TPI ja teiste kõrgkoolide vabariiklik taidlejate ülevaatus eelmisel aastal hoogu ja julgust tänavuseks.

Selle aasta konkurss viidi läbi I üleliidulise taidlusfestivali raames.

Vahemärkusena olgu öeldud, et meie üks taidluskollektiive, TPI kammerkoor, laulis end Tallinna laureaadiks. Edu ja õnne talle edaspidiseks! (Pikemalt vaata kõrval.)

Seekordsel konkursil ei osalenud kahjuks elektroenergeetikateaduskonna tudengid. Kes teaduskondadest parim oli, seda on raske öelda, kõige täpsemalt otsustaks asja vahest raal. Märkimist väärib mehaanikateaduskonna korrektsus ülevaatuse organiseerimisel ja ettevalmistamisel, mehaanikute ja keemikute esinejate arvukus. Kiidusõnu väärivad ka majandus- ja elektroautomaatikateaduskonnad, suhteliselt tagasihoidlikult esinesid ehitajad.

Et saal kaasaelajatele kitsaks oleks jäänud, öelda ei saa, küll aga seda: tudeng, kes Sa ei tulnud — kahju! Oli ehtsat tudenginalja, oli tõsisematki. Kui tudeng kord midagi kätte võtab, siis ta ka teeb. Seda kinnitas õpperühmade KÜ-41 ja LS-61 täiskoosseisuline esinemine. Sel aastal nemad, aga järgmisel võiks niisuguseid rohkem olla.

Aitäh tegijaile, tore oli vaatajaile.

Žürii nimel
SILVIA HIIBUS

TPI 1976. AASTA LAUREAATIDEKS TAIDLUSKONKURSIL TULID:

* **Mehaanikateaduskonna nukuteater (MP-41, Valter Jurna, Uno Melis, Väino Saba, Andres Reinhold).**
* **Pantomiimi esitamise eest Valter Jurna.**
* **Karaktertantsu alal Viivi Väärand ja Helle Milits (KÜ-41).**
* **Sõnakunsti alal Milvi Sunila (KO-81), Irina Savošina (KA-47), Janno Sõster (LA-41), Heidi Ahman (LI-61), Kalju Jussi (MP-41).**
* **Sõnalis-muusikalised kompositsioonid: KÜ-41 «Hea lootuse päev» (Heiti Allmäe, Sirje Ottas, Viivi Väärand), Igor Mihhailitšenko (KA-87) omaloominguline «Pühendus».**
* **Estraadiprogramm «AJS»: õpperühm LS-61 kogu koosseisus.**
* **Holalauljad Anne Vaarmann (TP-41), Tiit Helenurm (TE-61ö).**

Hola-ansamblid: mehaanikateaduskonna ansambel koosseisus Ants Koppel, Arvo Lints, Aarne Kübar, Aivar Sirelpuu, Maia Hussar, majandusteaduskonna ansambel koosseisus Juta Reinson, Eda Rand, Tiit Helenurm, ehitusteaduskonna vene ansambel (EE-27).

* **Vokaalansamblid: toiduainete tehnoloogia kateedri ansambel.**
* **Instrumentalistid: Tõnu Toomoja (klaver, LS-81).**

Eduka esinemise eest märgib žürii ära järgmised üliõpilased: Ene Raudvee (TR-41), Olga Sorokina (KA-27), Niina Feodorova (KA-27).

Žürii määras laureaatidele diplomid. Mälestuseseme saavad kõik osalejad.

Žürii premeeris tuusikutega Rumeeniasse (juulikuul) järgmisi üliõpilasi: Valter Jurna (MP-41), Anne Vaarmann (TP-41), Sergei Bezvernin (EE-27), õpperühmad KÜ-41 ja LS-61 (kummalegi üks tuusik).

Meie dirigendid KARIN RÖÖP (ülal) ja MOONIKA KARM.

KAMMERKOORI EDU

Esimesena instituudi kooridest oli 27. märtsil üleliidulise taidlusfestivali II vooru Tallinna ülevaatusel konkursitules TPI kammerkoor. Koori juhatasid Moonika Karm ja Karin Rööp.

Kuna kammerkooride jaoks eraldi gruppi ei moodustatud, tuli jõudu katsuda suurte segakooridega. Üldse oli ülevaatuse II vooru jõudnud 21 koori. Konkursipinget tõstis ka asjaolu, et samaaegselt toimus esmakordne kooride kategooriatesse liigitamine. Huvitav on märkida, et konkursil laulmine osutus kammerkoori sajandaks kontsertesinemiseks!

TPI kammerkooril läks konkurss üsna kenasti korda. Jõuti nende kuue segakoori hulka, kes pälvisid Tallinna ülevaatuse laureaadi nimetuse ja pääsesid kolmandasse, vabariiklikku vooru. Samuti oli TPI kammerkoor nende segakooride hulgas, kellele omistati I kategooria.

On rõõmustav, et ka meie instituudi noorim koor, kes tänavu tähistab oma tegevuse kümnendat aastapäeva, on jõudnud vabariigi kooride paremikku.

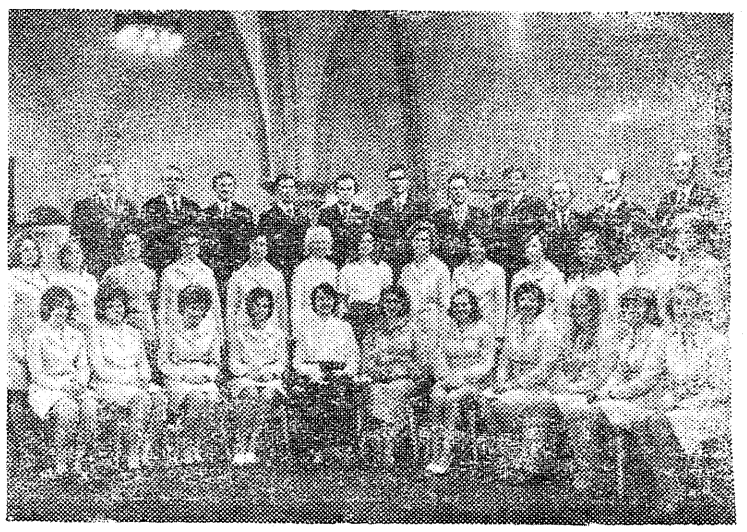

NATUKE GALJA

SAAGEM KIRJASÕPRADEKS!

ELIISE WUNDERLIND

27 a., huvialadeks postmargid, kinonäitlejad, toiduretseptid.

* * *

MAIMU ÜKSIKPAIK

32 a., kogub heliplaate, grammofone. Harrastab suusatamist. Armastab väikesi lapsi.

* * *

JONATHAN McO'BRIEN

48-52 a. vana. Kogub tööstuslikku, teaduslikku ja elukondliku informatsiooni.

* * *

MÄIDU MULLIKAS

16 a., kogub staaride, kinonäitlejate ja filmiartistide fotosid. Oskab suahiili keelt.

* * *

KATI KIISUKE

Elab Mustamäel, Vilde tee 238-64. Kirjutada: Tallinn 200 016, nõudmiseni.

* * *

VANAEMA VARASALVEST

Kord hiidlane jäänd tööle hiljaks.

— Mispärast nii? — pärib natsalnik.

— Pesin hambaid, kogemata pigistasin tuubi tühjaks. Ega's viie minutiga saa teda tagasi toppida.

KAUGETE MAAILMADE VASTUS

Vaevalt viisteist aastat tagasi suhtusid teadlased üsna skeptiliselt võimalusse vastu võtta ning uurida signaale teistelt maailmadelt kosmoses. Praegu arutatakse seda ideed elavalt rahvusvahelistel sümpoosiumidel. Tehakse hulganisti katseid kosmose «läbikuulamiseks.» Paraboolpeeglid ning raadioteleskoopide antennid on pidevalt valvel.

Ootamatult esitas grupp USA astrofüüsikuid julge hüpoteesi. Ameeriklased väidavad, et meie planeedi teadlased on valinud täiesti ebaõige viisi kosmosetsivilisatsioonide avastamiseks. Seetõttu ongi nad senini saavutanud vaid negatiivseid tulemusi. Nad otsivad kosmosest kodeeritud raadiosignaale ning saadavad ise mitmes suunas enda omi. Kuid just selles puudub teaduslik loogika, sest kõrgeltarenenud tsivilisatsioonidel on kindlasti juba hoopis teised kaugsidevahendid ning vaevalt ilmutavad nad huvi raadiosignaalide vastu.

Hüpoteesi autorid arvavad, et mõistusega olendid teistes planeedisüsteemides kasutavad sidepidamiseks valgusele lähedase kiirusega liikuvate elementaarosakeste vooge. Sellepärast on laetud osakeste kiirendid ning loendid, mis ühendatud elektronarvuti mälublokkidega, parimad vahendid kosmiliseks kaugsideks ning katseteks sel alal.

G. SEMJONOV
Ajalehest «Sotsialistitšeskaja Industrija»

Tähelepanu keskpunktis on kosmos

Kaluugas, kus elas ja töötas kosmonautika rajaja K. Tsiolkovski, toimuvad iga-aastased teaduslikud loengud, mis on pühendatud silmapaistva õpetlase ning mõtleja pärandi uurimisele. 1975. aastal leidsid aset kümnendad, juubeliloengud. Kaluugasse saabusid kosmonautika pioneerid, kes töötasid koos F. Tsanderi ja J. Kondratjukiga, samuti S. Koroljovi ning J. Gagarini võitluskaaslased. Lugupidamise märgiks suurele teadlasele asetati tema hauale pärjad. Külastati Kosmonautika Ajaloo Muuseumi ning Tsiolkovski maja.

Loengute ametlikule avamisele eelnes sümpoosium teemal «K. E. Tsiolkovski ja teaduslik prognoosimine.» Arutati tuntud mõtet «Inimkond ei jää igavesti Maale elama . . .» Plenaaristungil kõneles akadeemik V. Gluško Tsiolkovski ideedest ja kaasaegsest kosmonautikast. Ta andis Kosmonautika Ajaloo Muuseumisse hoiule 1920. aastatel avaldatud Tsiolkovski teosed, mis olid orbitaaljaamas «Sojuz 19» «Sojuz»—«Apollo» ühislennu ajal. Igal raamatul on nõukogude ning ameerika kosmonautide autogrammid. Akadeemik B. Petrov rääkis Nõukogude—Ameerika kosmoseeksperimendi tulemustest. Akadeemik B. Kedrov pühendas ettekande väljapaistvamatele teadlastele ajaloos.

Tsiolkovski loomingu uurimisele pühendatud töödest äratas suurt huvi filosoofiakandidaat J. Koltšenko ettekanne. Tehnikakandidaadid V. ja I. Belokonovad ning A. Botškarjova esinesid sõnavõttudega Maa tehiskaaslaste lennutrajektooride prognoosimisest. Allakirjutanu kõneles muistsete tehnitsismide uurimise meetoditest seoses kosmosetsivilisatsioonide jälgede otsimisega Maal.

Kaluuga loengutel viibisid ka kosmonaudid V. Sevastjanov ja P. Popovitš.

VLADIMIR AVINSKI
geoloogia-mineroloogiakandidaat
Ajalehest «Volžskaja Zarja»
tõlkinud TIINA LÕHMUS

On see võimalik ?

Praegu pole kosmosekontakti probleem enam ulmekirjanduse aine — maaväliseid tsivilisatsioone otsitakse juba teaduslikult. Arvatakse, et kontakt toimub järgmisel sajandil kindlasti. Kuid kas pole praegu meie planeedil teiste kultuuride mälestusmärke, mis on siia sattunud kosmosekülaliste vahendusel? Sellele küsimusele on pühendanud oma uuringud Kuibõševi teadlane, geoloogiakandidaat Vladimir Avinski. Vastavasisulise ettekandega esines ta 1973. aastal Bakuus toimunud maavälistele tsivilisatsioonidele pühendatud seminaril.

* * *

Tsivilisatsiooni on alati vaadeldud kui ühe planeedi kultuuri. Juba Tsiolkovski väitis, et arenenud olendid universumis suudavad liikuda planeedilt planeedile, sekkudes madalamalt arenenud olendite ellu ja aidates neid endi tasemele tõusta. Järelikult võivad kõikvõimsad kosmoseolendid saabuda mis tahes planeedile ja ka Maale. Seda Tsiolkovski seisukohta pole tänapäeva teadus veel täielikult mõtestanud.

Peaaegu kõik Bakuu seminarist osavõtjad tunnistasid üksmeelselt, et vaatamata füüsilistele, tehnilistele ja semantilistele raskustele on kontakti võimalus täiesti reaalne. Veerand osavõtjaist pidas võimalikuks kosmoseolendite otsest kontakti Maa elanikega.

Oma jutuajamises käesoleva kirjutise autoriga ütles rahvusvahelise astronautikaföderatsiooni asepresident Rudolf Pešek: «Pole sugugi võimatu, et Maad on juba varem külastatud.»

Leidub ka radikaalsemaid seisukohti. Tuntud keemik L. Orgel ja Nobeli preemia laureaat, geneetilise koodi avastaja F. Crick arvavad, et «eluseemne» on teadlikult Maale toonud mingi supertsivilisatsioon. Filosoofiakandidaat O. Bratko oletuse järgi võime me kõik osutuda tulnukateks kosmosest.

Kuid selles küsimuses puudub ühtne arvamus, leidub isegi täiesti diametraalselt vastupidiseid seisukohti. On ju selge, et tunnetusprotsessi seaduspärase arengu tulemusel kerkib teaduse ette probleem välistsivilisatsioonide kontaktist meiega.

Paleokontakt ei mahu loodusteaduse raamidesse. Ta kuulub uue teadusesuuna — astrosotsioloogia — valdkonda. Probleemi tuleb vaadelda lihtsalt laiemalt, loobudes dilemmast kas kontakt on toimunud või mitte. Probleemi ausalt lahendades pole meil õigust jääda kontrollitud ja näiliselt kõigutamatute teooriate tasapinnale.

Milliseid jälgi on taevakülalised Maale jätnud? Esiteks on need mitmesugused bioloogilise, insener-tehnilise ja ühiskondliku tegevuse nähted. Ka maaasukate tegevusviljadest ja kunstiteostest peegelduvad kosmosetsivilisatsioonide mõjud. Katsed selliseid jälgi leida pole pseudoteaduslikud ega rumalad. See on nii nagu kriminalistikas — kaaluvaks võib osutuda ainuke kontakti tunnistav tõend.

Humanoidide jälgede otsimiseks oleks otstarbekas kasutada uusimaid teaduslikke meetodeid. Kuid paraku pole seni veel üksi teadusasutus plaanilisi paleokontakti uuringuid läbi viinud. Kõike tuleb veel organiseerida. Seni on grupp entusiaste maavälise informatsiooni otsinguil asunud vanade mälestusmärkide teaduslik-tehnilise uurimise juurde. On juba saadud mõningaid huvitavaid tulemusi.

VLADIMIR AVINSKI
Ajalehest «Molodjož Azerbaidžana» tõlkinud
ILMAR JÕUVALD

Veel kord EÜE

● Üks tore malevlane ütles kord, et tudengielu ja malevasuved on nagu sukk ja saabas. Pole see suusoojaks öeldud. Igal kevadel haarab üliõpilasi nagu kevaderutus, mida võiks ka malevaerutuseks nimetada ja mille tundemärke võib juba praegu märgata. Tänavuse malevasuve ettevalmistused on käimas täiel rindel.

Sedapuhku ei tahaks rääkida konkreetsetest plaanidset või üritustest, vaid puhuda lihtsalt malevajuttu natuke üldisemas laastus.

Valmistame ette juba 13. malevasuve. Olgu see 13 samasugune õnnenumber, nagu on seda olnud kõik eelnevad. Missugused on põhilised probleemid, mis tänavu lahendamist ootavad?

Selgemini kui kunagi varem on formuleeritud maleva eesmärk: akadeemilise hariduse kõrval anda tulevasele spetsialistile ettekujutus tööst ja arendada austust selle vastu. Alles seejärel võime seada sihiks omapoolse panuse andmise meie vabariigi ehitustegevusse.

EÜE esmaseks ülesandeks tuleb ka edaspidi lugeda kasvatust. Seda ei saa mõõta miljonitega,

Ehitusmaleva üheks tähtsamaks printsiibiks on malevlaste tootmistegevuse iseseisvus, s. t. malevlased töötavad eraldi objektil või selle iseseisval osal. Tähtsat rolli mängib maleva omavalitsuslik juhtimine. Siin on tarvis väga keerulistes situatsioonides ja erinevate iseloomude rägastikus võtta vastu otsuseid. On ju igale spetsialistile vaja juhikogemusi, mida kõrgkool alati paraku anda ei suuda.

Oma kogemusest tean öelda, et elus pole olnud sügavamat austust ühegi kollektiivi arvamuse vastu kui seda on maleva rühma arvamine. Oled töömees või ei ole? Oled hea seltsimees või ei ole? Püüdsid needki, kes harilikult harjunud kergelt läbi saama.

Kellele malev ehitab? EÜE Keskstaap on seisukohal, et ehitada tuleb seal, kus üliõpilasehitaja abi kõige vajalikum. Järsult aga peab hukka mõistma majandusjuhte, kes kasutavad üliõpilasehitajaid «aukude kinnitoppimisel», veeretavad saamatust juhtimisest tingitud raskused malevlaste õlule. Mis mulje tekib ja jääb esmamalevlasele, kui ta poole oma suvest istub mehhanismide ja materjalide ootel? Veelgi hoolikamalt tuleb suhtuda lepingute sõlmimisse, veelgi printsipiaalsemalt tuleb kaitsta oma seisukohta. Tuleb hukka mõista ka need majandite ja ehitusorganisatsioonide juhid, kes arvavad, et hea rahaga võib kinni maksta ebasanitaarsed elamistingimused, halva toidu, puhkevõimaluste puudumise, ületunnitöö.

Miks teha saladust asjaolust, et paljud tulevad malevasse stipilisa teenima? Selles pole midagi halba, kuni see ei saa eesmärgiks omaette. Kuid raha eest müüa maha tore malevasuvi, inimlikud töötingimused — kas tasub?

Tahaksin veel meelde tuletada, et ka malevlastele kehtib tööseadusandlus, kus töönädala pikkuseks on määratud 42 tundi ning ületunnitöö on piiratud. Malevas on olnud rühmi, kes on teinud päevas 10—12 tundi, seda ka laupäevadel-pühapäevadel.

◆ **Mälestus moodunud malevasuvest.**

Kaks kuud on võimalik nii vastu pidada, kuid väsimus, tülpimus, kui tahate — isegi vaimne taandareng on see, mida te sügisel rublade vastu vahetate. Veelgi teravam on siin seos ohutustehnikaga. Nagu näitab statistika, langeb põhiosa tööõnnetustest normaalse tööpäeva puhul kahe viimase töötunni arvele. Seda tingib väsimus, tähelepanuvõime langemine. Kui aga tööpäevale lisanduvad ületunnid, siis tõuseb õnnetuse tõenäosus veelgi. Inimene aga on juba kord selline optimist, et ta iial ei usu, miks peaks just temaga õnnetus juhtuma. Olen kuulnud malevlastelt anekdoote ohutustehnikast, kuid mõelgem sellele, et ohutustehnilised normid on kujunenud tänu paljude kogenud inimeste tähelepanekutele ning teaduslikele uurimustele, eriti kui nad on suunatud inimeste kaitsele. Ehitusmalev ei seisa koos ainult ehitamisest. Arvan, et minuga nõustub enamus malevakooli läbi teinud tudengeid. Malev annab midagi nii kéhale kui vaimule. Töö ja puhkus, sport ja vaimuteravus — seda kõike kannab endas tõeline malevasuvi. Pole imestada, et malevas korraldatakse tihti sisukamaid üritusi kui talvel komsomoligrupis, et organiseerija-, laulumehe- ja sportimistalent kipub selgemini avalduma. Elatakse ju siin üksteise kõrval ja süüakse tõepoolest puud soola üheskoos ära.

Malev peab täitma veel ühe ülesande: ta peab kandma üliõpilasvaimu kõrgkooli seinte vahele tagasi ja kasvatama selle uueks kvaliteediks. Kõik me püüame ju sinnapoole, et üliõpilaspere oleks teokam ja energilisem, et igast tulevasest üliõpilasest saaks sotsiaalselt aktiivne kodanik.

AVO MEERITS
EÜE komissar

---

sport

30 ERUTAVAT KILOMEETRIT

Algul olid nad toredad. Külma küll oma 15°, aga päike missugune. Rada oli ka hästi valitud, lookles koos jõega ja tegi tolle keerulised käärud vahel õgvemaks. Ja kuigi need toredad kilomeetrid pärast järjest higinõudvamaks läksid, vastutuul lausa viha tegi, metsasiht lõpmatuna näis ja TPI värske spordibaas Aegviidus päris Marsi kaugusel paistis olevat, on nüüd takkajärele need 30 kilomeetrit kõik ühtlaselt meeldivad. Sõitsid ikka läbi ja kui vähjale põntsu ei pannudki, siis stress sai igatahes paraja matsu ja infarkti lükkasid ka edasi.

Neile, kes seda sõitu kaasa ei teinud, selgitame, et jutt on esimesest TPI suusamaratonist Kehra—Aegviidu. Oli tore mõte kasutada viimaseid lumepäevi tervisematkaks. Ega sellest midagi, et algul käisid jutud 20-st kilomeetrist, Kehras öeldi ees ootavat 26, raja läbisõitnud asjatundjad hindasid raja pikkuseks aga 30 km. Laipu maha ei jäänud, liigseid rasvakilogramme aga küll. Täname selle eest asja organisaatoreid ja eelkõige rajameistreid (nimetame neist siinkohal Aleksander Annust elektrisüsteemide kateedrist ja Orvo Käsperit sanitaartehnika laborist). Nii meeldivaid eksimusi võiks neil sagedaminigi olla.

Üldse oli julgeid kopsuloputajaid 124, neist õppejõude-teenistujaid 72. Täitsa parajalt esmaürituse kohta ja ega meie Aegviidu verisulis baas palju rohkem seekord vastu poleks võtnudki. Nüüdki tuli meestel saunasõiduks oma pooleist «kilti» lisa teha ja naistele sooja vett külast kohale tassida. Ühtekokku oli esindatud 23 TPI alamsüsteemi, neist esinduslikumalt sanitaartehnika labor 8, raamatukogu ja raadiotehnika kateeder 6, soojusenergeetika, teoreetiline mehaanika ja elektrisüsteemid iga üks 5 täisväärtusliku tervisekorrastajaga. Küllap oleks neid veel rohkemgi olnud, kui arvutuskeskusel poleks samal ajal olnud oma suusalaagrit ja Teadlaste Maja liikmed teadnuksid, et Viitna suusapäevadega samal ajal meil endal maraton korraldatakse.

Iga asja saab ju paremini teha ja igaühel on selle kohta midagi ütelda. Mina oleksin näiteks heameelega teise poole peal kuskil kännu peal teed rüübanud. Kott kuiva pesuga läks ka kilomeetritega millegipärast raskemaks, oleks teise meelsamini kuhugi auto peale visanud, et siis saunas ta jälle kätte saada. Määrimise muret seekord ei olnud, aga kui olnukski, oleks mõni asjatundja võinud stardis juhendada, et mis ja kuidas ning kuipalju. Umbkaudsed kilomeetripostidki võinuksid olla, eriti lõpupoole, kus igal kilomeetril higi maitse ja selle võitmine sulle enesele kangelastegu. Rada oli igatahes hästi märgistatud ja sellelt eksimine oleks olnud ainult oma hooletus. Ette tuli aga sedagi.

Nüüd, kus meil oma majad hakkavad Aegviidus ilmet võtma, ei olegi ehk selliseid maratone enam vaja. See esimene tõestas piisavalt, et sõitjaid on. Tuleks vaid baas võimalikult kiiresti välja ehitada ja kindlad distantsid sisse sõita (selleks on olemas isegi spetsiaalsed motokelgud). Arvata võib, et vähemalt nädalalõppudel on koormus maksimaalne. Oli ju seekordki rongis neid, kes maratoni pikaks pidasid, kuid Aegviidust Valgehobuse mäel ära käisid. Ja siis veel kateedrite, rühmade, teaduskondade suusapäevad jne. jne. Meie, kopsuloputajad, igatahes jääme ootama.

VELLO VOLT

Aegviidus kerkib spordilaager

Nii see tõesti on. Oma kilomeeter maad Aegviidu alevist põhja pool kohe päris metsa sees Mustjõe kaldal võib näha nägusa väljanägemisega kilpelamut ja paar sammu eemal kaht sauna moodi ehitust. Nii palju haarab silm juba kaugelt. Tehtud on aga märksa enam. Valmis on puurkaev, paigaldatud veetrass, alevist on toodud elektriliin. Paljugi sellest on tehtud meie tudengite abiga. Valminud osa on mõeldud eelkõige laagri tugibaasiks. Ehitustööde alguseni on aga üliõpilastel ja õppejõududel võimalik seda kasutada aastaringselt. Eriti sobib baas suusaürituste läbiviimiseks.

Praegu käib põhibaasi projekteerimine. Valmis on insenerivõrkude (soojus, vesi, elekter, teed) ja katlamajad projektid. Projekteeritakse magamiskorpusi, perspektiivis on söökla. Laagrisse on planeeritud 100 voodikohta. Projekteerimistöid teostab «Maaehitusprojekt». Ehitustöödega hakkab tegelema ilmselt TPI ehitusjaoskond ning EÜE rühm. Töödega loodetakse algust teha 1977. a. Esmajärjekorras ootavad ehitajaid insenerivõrgud ja katlamaja, siis magamiskorpused ja söökla. Laagri 20 hektari suurusele territooriumile mahuvad lahedalt ka spordiväljakud. Mustjõe kallas on üsna soodne ujumisbasseini rajamiseks. Kuna Mustjõe vesi on kaunis külm, kavatsetakse ehitada vee eelsoojendusbassein ja 50 m pikkune ujumisbassein.

Ka ehitusperioodil on loota, et talveks jääb laager suusahuviliste käsutusse. Põhibaasi valmides jääb praegune kilpmaja personali kasutada. Hiljem saavad personaliruumid veelgi täiendust.

Teadmiseks neile, kes laagrit pole veel näinud: koht on igati kena. Mets, lagendikud ning künkad on suurepärane suusamaastik ja meenutavad veidi meie suusa-Mekat — Lõuna-Eestit. Kohevasse lumme saab sellised suusarajad ajada, et on päris kahju suuski alt võtta.

Laagri põhihooned ehitatakse baasi juurde mineva tee vasakule poole. Veel niipalju, et laagri kasutamist korraldab haldusprorektor ning baasi kasutamise luba antakse teaduskondadele, kateedritele, ühiskondlikele organisatsioonidele ja teistele allasutustele, kuid **mitte üksikutele õpperühmadele.** Laager töötab isemajandaval põhimõttel, mahutab kuni 20 inimest ja ööbimine maksab 25 kopikat.

Loodame, et valminuna ei ole baas samasugune nagu Käärikul..., ja et õppejõudude kõrval leiavad ka tudengid võimaluse laagrit kasutada. Kevadel oodatakse aga kõiki kätepaare ümbruse heakorrastamisele. Teeme ju endale.

Haldusprorektor Harri Eesmaaga rääkis ja Aegviidus käis
KALJU VAIKJÄRV

---

15. ja 22. aprillil algusega kell 17.00 aulas
LIIKLUSMÄÄRUSTIKU JA SÕIDUPRAKTIKA
seminarõppus.
Lektor Lauri Koger.
22. aprillil vastab L. Koger liiklusalastele küsimustele, mida palume kirjalikult esitada 15. aprilli õppuse ajal.
Autoteede kateeder

VIIMANE SUUSASÕIT

Suurest kevadest välja tegemata pidasime Aegviidus maha majandusteaduskonna erialadevahelise teatesuusatamisvõistluse. Võistkonna suuruseks oli määratud 5 mees-, 5 naistudengit ja 1 õppejõud. Kohapeal tuli aga koosseisu veidi muuta. Võistkonnas sõitsid 5 mees- ja 5 naisvõistlejat, distantsiks vastavalt 2 ja 1 km. Ülekaalukalt võitis TM-TP koondvõistkond koosseisus Enn Tuulsalu, Ivi Klein, Külli Kuusk, Anne Randmer, Riivo Roos, Leili Möller (õppejõud), Jüri Paist, Paul Saar, Lilia Puronen ja Margus Rein. Järgnesid TE, TI ning TL-TP koondvõistkonnad.

Avaldame sügavat kaastunnet Toomas Ostrale
ISA
surma puhul.
Õpperühm ED-41, rühmajuhendaja ja ehitusmaterjalide kateeder.

Vastutav toimetaja
O. PÕDER

«Таллинский политехник», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42.

Hind 2 kop.
MB-03354
Tellimus nr. 701